

அனுபந்தம்

'அன்னம் பஹு குர்வீத' என்ற தலைப்புடைய இப்புத்தகத்தின் ஆங்கில மற்றும் ஹிந்தி பதிப்புகளில் அன்னப் பெருக்கம் மற்றும் பகிர்ந்துண்ணுதல் என்னும் பாரதீயக் கோட்பாடுகள் புராதன இலக்கியங்களான வேதங்கள், இதிகாசங்கள் மற்றும் தரும சாஸ்திரங்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மணிமேகலை கூறும் ஆபத்திரனின் கதையைத் தவிர இப்புத்தகத்தில் உள்ள மற்ற அனைத்து புராதன கதைகள், மேற்கோள்கள் மற்றும் விளக்கங்கள் நம் பண்டைய சமஸ்கிருத இலக்கியத்தைச் சார்ந்தவையாகும். உணவின் பெருமை, உணவைப் பெருக்குவதன் முக்கியத்துவம், ஈத்துண்ணும் கோட்பாடு என்னும் நம் சனாதன பாரதப் பண்பாடு தமிழ் இலக்கியத்தில் தொன்றுதொட்டு மிகவும் போற்றப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. ஸ்ரீகலியன் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் தம்முடைய ஸ்ரீமுகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல நம் சங்க கால இலக்கியங்கள் தொடங்கி வெவ்வேறு காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் விருந்தோம்புதலையும், பசிப்பிணி அகற்றுவதையும் மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை நெறியாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இப்பொருள் பற்றி ஒரு விரிவான ஆய்வினை மேற்கொண்டு தனியோர் புத்தகத்தைத் தொகுத்தளிப்பது இன்றியமையாததாகும். இந்த அனுபந்தத்தில் நாம் அன்னப் பெருக்கம் மற்றும் பகிர்ந்துண்ணும் சனாதன பாரத தருமம் பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தில் எத்துணை விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சில மேற்கோள்களின் மூலம் சுருக்கமாக எடுத்துக்காட்டுவோம்.

அனுபந்தம்

புறநானூற்றில் உழவினைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அரசனது கடமை

நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர் கொடுத் தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே
வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்
வைப்பிற் றாயினு நண்ணி யாளும்
இறைவன் றாட்குத வாதே யதனால்
அடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே
நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்
தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே
தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே¹

குடபுலவியனார் என்னும் சான்றோர் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “பெரியோய்! நீரை இன்றியமையாததாகக் கொண்ட இந்த உடம்பிற்கெல்லாம் உணவு கொடுத்தவர்கள் உயிரையே கொடுத்தவர் ஆவார். இந்த உடம்பானது உணவையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அவ்வுணவாலேயே தழைக்கிறது. நிலத்தொடு சேர்ந்த நீரினால் உணவு உண்டாகிறது. இத்தகைய நிலத்தையும் நீரையும் கூட்டியவர்கள், அதாவது, நீர் இல்லாத நிலத்தில் நீர்நிலை உருவாக்கியவர்கள், இவ்வுலகில் உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர். ஆறு, ஏரி, குளம் முதலியவற்றால் நீர் வருவாயின்றி மழையையே எதிர்பார்த்து இருக்கும் புன்செய் நிலங்கள் அகன்ற பரப்பினைக் கொண்டிருந்தாலும், பகை நீக்கி செல்வத்தைப் பெருக்குவதான அரசனின் கடமைகளுக்கு உதவாது. ஆதலால், அரசே! நீ விரைந்து நிலம் குழிந்த இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கு நீர்த்தேக்கத்திற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வாயாக. இவ்வாறு செய்தவர்களின் பெயரும் புகழும் இவ்வுலகில் என்றும் விளங்கும்.”

¹ புறநானூறு 18, ப. 52

உழவினைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அரசனது கடமை

கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்
அதுநந் கறிந்தனை யாயி னீயும்
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே²

வெள்ளைக்குடி நாகனார் என்னும் சான்றோர் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “வேந்தே! உன்னுடைய வெண்கொற்றக்குடை குடிகளுக்கு அருள் செய்வதன் பொருட்டுக் கொண்டதேயன்றி, வெயிலை மறைப்பதற்காகக் கொண்டதன்று. உன்னுடைய போர் செய்யும் படை தரும் வெற்றியானது உழவர்கள் கலப்பை கொண்டு உழுது விளைந்த நெல்லின் பயனேயாகும். மழை பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் பெய்யாவிட்டாலும், விளைச்சல் குறைந்தாலும், மக்களுடைய தொழிலில் இயல்பு அலாதன தோன்றினாலும், இவற்றிற்கெல்லாம் அரசனே காரணம் என்று இவ்வுலகம் பழிக்கும். நீ இதனை அறிந்து, குறளை கூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையைக் கேளாது, ஏரைப் பாதுகாக்கும் உழவர்களின் குடியைப் பாதுகாப்பாயாக. அதன் மூலம் அனைத்துக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயெனில் உனது அடியை உன் பகைவர் போற்றுவர்.”

² புறநானூறு 35, ப. 99

அனுபந்தம்

புறநானூற்றில் பசிப்பிணி மருத்துவன் பண்ணனின் சிறப்பு

யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
ஊணொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேரும்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்
சோறுடைக் கையர் வீறுவீ நியங்கும்
இருங்களைச் சிறா அர்க் காண்டுங் கண்டும்
மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்
அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே³

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் என்பவன் தன் நண் பன் சிறுகுடிகிழான் பண்ணன் பசித்தோரின் பசி அகற்றும் சிறப்பை எடுத்துக் கூறும் பொருட்டு இவ்வாறு பசித்து வந்த பாணன் ஒருவன் பாடுவதாக இப்பாடலைப் பாடியுள்ளான்: "மரம் பழுத்தவிடத்துப் பறவைகள் தத்தம் கூட்டத்தோடு சென்று கனிகளை உண்டு ஆரவா ரிக்கும் ஒலியைப் போல் பண்ணன் மனையில் உணவு உண்டதால் உண்டாகிய ஆரவாரமும் கேட்கிறது. மழை வருவதைக் காட்டும் காற் றைக் கொண்டு அறிந்து தம் முட்டைகளை மேடான இடத்தில் அளை களில் கொண்டு சேர்க்கும் எறும்புகள் சாரை சாரையாய் ஒழுங்குடன் செல்வதைப் போல், இளஞ்சிறார்கள் சோறுடைக் கையராய் வேறு வேறாகப் போவதையும் காண்கிறோம். இவற்றை எல்லாம் கேட்டும் கண்டும் அமையாது வருந்தும் இந்த சுற்றத்தினரின் பசியைப் போக் கும் பசிப்பிணி மருத்துவனாகிய பண்ணனது இல்லம் அருகில் உள்ளதா? அன்றி தொலைவில் உள்ளதா? கூறுங்கள்."

புறநானூற்றில் தனித்துண்ணாமையின் சிறப்பு

உண்டா லம்மவின் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்⁴

³ புறநானூறு 173, ப. 373

⁴ புறநானூறு 182, ப. 396

வேலி ஆயிரம் விளைச்சல்

பாண்டிய வேந்தன் இளம் பெருவழுதி என்பவன் பாடிய பாடல் இது: “தேவலோகத்து அமிர்தமே கிடைக்கப் பெற்றாலும், அதனை இனிது என்று தனித்து உண்ணாதிருத்தல், போன்ற அருங்குணங்களை உடைய உயர் பண்பாளர்களால் இவ்வுலகம் உள்ளது.”

புறநானூற்றில் வேலி ஆயிரம் விளைச்சல் பற்றிய குறிப்பு

இன்றுயில் பெறுகதில் நீயே வளஞ்சால்
துளிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே⁵

கல்லாடனார் என்னும் சான்றோர் பொறையாற்றுக் கிழாணை இவ்வாறு வாழ்த்துகிறார்: “நெல்வளம் நிறையும் காலமறிந்து மழை பொழிய உன்னுடைய வயல்கள் வேலி ஆயிரமாக விளைக-ஒரு வேலி நிலத்தில் ஆயிரம் கலம் விளையுமாக.”

புறநானூற்றில் பசிப்பகை களையும் அரசனின் சிறப்பு

தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ⁶

இப்பாடல் சோழன் நலங்கிள்ளியைப் புகழ்ந்து கோவூர் கிழார் என்னும் சான்றோர் பாடியது: “தன்னை வருத்தக் கருதும் பகையைப் போக்குதலேயன்றி தன்னைச் சார்ந்தோருக்கு உண்டாகும் பசிப்பகையைக் களைதலிலும் சிறந்தவன்.”

பொருநர் ஆற்றுப்படையில் வேலி ஆயிரம் விளைச்சல் பற்றிய குறிப்பு

கூனி குயத்தின் வாய் நெல் அரிந்து
குடு கோடாகப் பிறக்கி நாள்தொறும்
குன்று எனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
கடுந் தெற்று மூடையின் இடம் கெடக் கிடக்கும்
சாலி நெல்லின் சிறை கொள் வேலி

⁵ புறநானூறு 391, ப. 428

⁶ புறநானூறு 400, ப. 470

அனுபந்தம்

ஆயிரம் விளையுட்டு ஆக
காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே⁷

இப்பாடல் முடத்தாமக்கண்ணியார் என்னும் சான்றோர் பாடியது. காவிரி ஆறு பாய்ந்து ஓடும் கரிகாலச் சோழனின் நாட்டு வயல்களில் மிக உயர்ந்த சாலி நெற்பயிர் வேலி ஆயிரமாக விளைந்தது; வேலிக்கு ஆயிரம் கலம் அளவிற்கு விளைந்த இந்நெற்பயிர் வளைந்த அரிவாள் கொண்டு அரியப்பட்டு வேறு வேறு கட்டுக்களாய் அடுக்கி வைக்கப் பட்டு குன்றுகளாய்க் குவிந்தன.

பட்டினப்பாலை போற்றும் பூம்புகார் அறச்சாலைகளின் சிறப்பு

அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்
சோறு வாக்கிய கொழுங் கஞ்சி
யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி
ஏறு பொரச் சேறாகி
தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி
நீறு ஆடிய களிற்று போல
வேறுபட்ட வினை ஓவத்து
வெண் கோயில் மாசு ஊட்டும்⁸

பூம்புகார் நகரின் மாடமாளிகைகள் சண்ணம் பூசப்பெற்று பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ண ஓவியங்களால் அழகு செய்யப்பெற்றுள்ளன. அந்நகரில் பல்வேறு வகைப்பட்ட அறச்சாலைகள் பெரிய பெரிய அடுக்களைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றில் எப்போதும் பெருந்தி ரளான சோறு வடிக்கப் பெறுகிறது. வடிக்கப்பெறும் கஞ்சி ஆறு போலத் தெருவெங்கும் பரந்து வருகிறது. அவற்றின் மீது எருதுகள் சண்டையிடுவதால் அது சேறாகிறது. அச்சேற்றின் மீது ஓயாது செல்லும் தேர்களால் புழுதி கிளம்ப அங்கு விளங்கிய வெண்கோயில்களை அவை மாசுபடுத்துகின்றன.

⁷ பொருநர் ஆற்றுப்படை, வரிகள் 242-248, ப. 30

⁸ பட்டினப்பாலை, வரிகள் 43-50, ப. 125

இல்லறத்தின் சிறப்பு

திருக்குறளில் இல்லறத்தின் சிறப்பு⁹

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை

இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுபவன் அறவியல்
பினை உடைய பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்கிற மூவர்க்
கும் அவர்கள் செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதர
வாய் விளங்குகிறான்.

துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை

தம்மைப் பேணுவார் எவரும் இல்லாதவர்க்கும், வறியவர்களுக்கும்,
ஆதரவற்று இறந்தவர்களுக்கும் இல்வாழ்வான் என்று போற்றப்
படுபவனே துணையாம்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்என்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்பல் தலை

பித்ருக்கள், தேவர்கள், விருந்தினர், சுற்றத்தார் இவர்களிடத்தும்
மற்றும் தன்னிடத்தேயும் செய்ய வேண்டிய அறநெறிகளை, முக்கிய
மாக, உணவு அர்ப்பணித்து கடன் ஆற்றுதலை வழுவாமல் செய்தலே
இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாகும்.

பழிஅஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழிஎஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்

செல்வத்தை ஈட்டுங்கால் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சுபவனாயும், அச்
செல்வத்தை ஏனையோருக்குப் பகுத்தளித்துப் பின் தான் நுகர்பவனா
யும் ஒருவன் இல்வாழ்க்கை நடத்துவானேயெனில் அவன் பரம்பரை
இவ்வுலகில் என்றும் விளங்கும்.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது

⁹ திருக்குறள் அறத்துப்பால் 5.1-9, ப. 39-46

அனுபந்தம்

இல்வாழ்க்கையானது அன்பும், பகுத்துண்ணும் அறத்தையும் கொண்டு விளங்குமேயெனில் அதுவே அந்த இல்வாழ்க்கையின் இலட்சியமும், சிறந்த பண்பும், அடையும் பயனுமாம்.

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில்
போஷ்யப் பெறுவ தெவன்

ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவானாயின், அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியில் (சந்நியாச நெறியில்) போய்ப் பெறும் பயனோ யாது? பகுத்துண்ணுதலும், அன்புடைமையும் கூடிய அறவழியில் ஒழுகும் இல்லறத்தானுக்கு அனைத்து இம்மை இன்பங்களும், மறுமை இன்பமும் இல்லறத்திலேயே கிடைத்துவிடும்.

இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாந் தலை

இல்வாழ்க்கையில் அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவன் ஐம் புலன்களையும் அடக்க முயற்சி கொள்ளும் துறவி முதலானோரை விடச் சிறந்தவனாம்.

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து

தவம் செய்வோர் முதலானோரை, அவர்களுடைய பசி முதலிய இடையூறு நீக்கி, அவர்களைத் தாம் செல்லும் நெறியின்கண் ஒழுகச் செய்து தானும் தன் அறத்தில்தவறாது வாழும் இல்லறத்தானின் நிலை அத் தவம் செய்வாருடைய நிலையை விடவும் பொறை உடையதாகும்.

அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று

இல்லறம், துறவறம் என்ற இரண்டனும் இல்வாழ்க்கையே சிறந்த அறம் எனப் போற்றப்படுகிறது. அதுவும் பிறரால் பழிக்கப்படாமல் இருக்குமேயானால் மேலும் சிறப்புடையதாகும்.

விருந்தோம்பலின் சிறப்பு

திருக்குறளில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு¹⁰

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு

இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு பொருள்களைப் போற்றி
வாழும் செய்கை எல்லாம், விருந்தினரைப் பேணி அவர்களுக்கு
உபகாரம் செய்வதன் பொருட்டேயாம்.

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று

தன்னை நாடி வந்த ஒருவர் தன் வீட்டின் வெளிப்புறத்தில் பசியோடி
ருக்க, தான் மட்டும் உண்ணுவது, அது அமிர்தமே ஆயினும்,
முறைமை அன்று.

வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று

தன்னை நோக்கி வரும் விருந்தினரை நாள்தோறும் உபசரித்து போற்று
பவனுடைய இல்வாழ்க்கை ஒருகாலும் வறுமையினால் கேடுபடாது.

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவான் இல்

முகத்தில் இனிமையுடன் தகுந்த முறையில் விருந்தினரைப் பேணுபவ
னுடைய இல்லத்தில் திருமகள் மனம் மகிழ்ந்து தங்கி இருப்பாள்.

வித்தும் இடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்

விருந்தினர் உண்ட பின் மிகுந்ததைத் தான் உண்ணும் இயல்பு
உடையவனுடைய நிலத்தில் விதை இடுதல் வேண்டுமோ? அவன்
நிலத்தில் பயிர்கள் தானே விளையும்.

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு

¹⁰ திருக்குறள் அறத்துப்பால் 9.1-8, ப. 70-78

அனுபந்தம்

தன்னிடம் வந்து செல்லும் விருந்தினர்களைப் பேணி வழி கூட்டி அனுப்பிய பின், இனி வரக் கூடிய விருந்தினரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் இயல்புடையவன் வானுலகத்தில் தேவர்கள் போற்றும் சிறந்த விருந்தினன் ஆவான்.

இணைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்

விருந்தோம்புதலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன அளவினது என்று அளக்கக் கூடியதன்று. வந்த விருந்தின் தகுதி அளவே அளவாகும்.

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்

விருந்தோம்புதலாகிய வேள்வியில் ஈடுபடாதவர்கள் இந்த உலகில் பொருளை வருந்திக் காத்த பின்னும் ஆதாரம் இன்றி வருந்துவர்.

திருக்குறளில் பகுத்தளித்தலின் சிறப்பு ¹¹

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்

தவ வலிமை மிகுந்தோர்க்குத் தம்மை வருத்தும் பசியைப் பொறுத்தலே வலிமை தருவதாம். ஆனால் இத்தவ வலிமையானது பிறருடைய பசியைத் தமது ஈகையால் ஒழிக்கக் கூடியவர்களது வலிமைக்குப் பின் தங்கியதே.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி

வறியவர்களது பசியைத் தீர்த்தல் என்பது பொருள் பெற்றவர்கள் அப் பொருளைப் பிற்காலத்தில் தனக்கு உதவுமென சேமித்து வைக்கும் இடமாம்.

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது

¹¹ திருக்குறள் அறத்துப்பால் 23.5-10, ப. 176, 180

பகுத்தளித்தலின் சிறப்பு

எப்பொழுதும் பகுத்துண்ணும் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுபவனைப் பசிப்பிணி என்னும் தீய நோய் ஒருகாலும் அணுகாது.

ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்

தம்மிடம் உள்ளதை ஈயாது வைத்துப் பின் அதனை இழந்துவிடும் குரூர மனம் கொண்டவர்கள் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுவதால் எய்தும் இன்பத்தினை அறியார் போலும்.

இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல்

தேடிய உணவினை மற்றவர்க்கு ஈயாது தானே தனித்து உண்ணுதல் ஒருவர்க்குப் பிறரிடம் சென்று இரத்தலை விடக் கீழானதாகும்.

சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை

ஒருவர்க்குச் சாதலைப் போல் துன்பமானது வேறொன்றும் இல்லை. ஆனால் யாசித்தவருக்கு ஒன்றைத் தம்மால் கொடுக்க முடியாத போது அத்தகைய சாதலும் இன்பமாக விரும்பத்தக்கதாம்.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை¹²

பல உயிர்களுக்கும் பகுத்தளித்து, பின்னர் தானும் உண்டு அவ்வுயிர் களை ஓம்புதல் அறநூலோர் தொகுத்துக் கூறியுள்ள அறங்கள் எல்லா வற்றினும் தலையாய அறமாகும்.

சுற்றத்தால் சுற்றப் படஓழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்¹³

செல்வத்தைப் பெற்றவன் அதனால் அடையும் பயனாவது, தன் சுற்றத் தால் தான் சூழப்படும் வகையில் அச்செல்வத்தைக் கொண்டு வாழ்த லேயாம்.

¹² திருக்குறள் அறத்துப்பால் 33.2, ப. 258

¹³ திருக்குறள் பொருட்பால் 53.4, ப. 146

அனுபந்தம்

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று¹⁴

யாசிப்பவர்களே இல்லையாயின், இந்தப் பெரிய உலகத்தில் உள்ள மக்கள் உயிரற்ற மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றால் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்று உணர்ச்சியற்று இருப்பர்.

திருக்குறளில் வளமான நாடு¹⁵

தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு

குன்றாத விளைச்சலைச் செய்யும் உழவர்களும், அறவோரும், கேடில்லாத செல்வம் உடையோரும் கூடி வாழ்வதே நாடாகும்.

பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு

பெரும் பொருள் வளத்தால் பிற நாட்டினராலும் விரும்பத்தக்கதாய், கேடில்லாமையோடு (கேடு விளைவிக்கும் அளவு மிகுதியான மழை, மழையின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, பன்றி, யானை, பகைவரால் கொள்ளை போதல் முதலியவற்றால் அழிவின்மை) மிகுதியான விளைபொருளைத் தருவதே நாடாகும்.

உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு

மிகுதியான பசியும், நீங்காத நோயும், பிறநாடுகளிலிருந்து வந்து அழிவு செய்யும் பகையும் இல்லாமல், இனிது நடப்பதே நாடாகும்.

திருக்குறளில் உழவின் சிறப்பு¹⁶

கழன்றும்ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை

பிற தொழில்களைச் செய்து திரிந்தாலும், முடிவில் உணவிற்கு ஏர் உடைய உழவர்களையே சார்ந்து நிற்க வேண்டும். ஆதலால், எல்லா வருத்தமுற்றாலும் உழும் தொழிலே தலைசிறந்ததாகும்.

¹⁴ திருக்குறள் பொருட்பால் 106.8, ப. 663

¹⁵ திருக்குறள் பொருட்பால் 74.1, 2, 4, ப. 349, 350, 352

¹⁶ திருக்குறள் பொருட்பால் 104.1-4, 6, ப. 638-641, 643

உழவின் சிறப்பு

உழுவார் உலகத்தார்க் காணி அஃதாற்றா
தெழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து

உழவுத் தொழிலைச் செய்யாமல் பிற தொழில்களைச் செய்யும் அனைவரையும் உழவர் தாங்குதலால் இந்த உலகத்தாராகிய தேருக்கு உழவர் அச்சாணியாவர்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

எல்லோரும் உண்ணும்படி உழவினை மேற்கொண்டு அதனால் தாமும் உண்டு வாழ்கின்ற உழவர்கள் உரிமையோடு தமக்குத் தாம் உரியராய் வாழ்கின்றவர். மற்ற அனைவரும் பிறரைத் தொழுது அதனால் தாம் உண்டு அவர் பின் செல்வார். அவர்கள் தமக்குத் தாம் உரியவர் அல்லர்.

பலகுடை நீழலும் தங்குடைக் கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ் லவர்

உழுதல் தொழிலால் நெற்கதிர்களின் நிழலையே தம்முடையதாகக் கொண்டு வாழும் உழவர்கள், பல அரசர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட நிலம் அனைத்தையும் தம் அரசனின் குடைக்குக் கீழ் காண்பர். தம் உழவினாலேயே தம் அரசனுடைய கொற்றம் பெருக்கி மண் முழுதும் அவனுடையதாக்க வல்லவர்கள் உழவர்கள்.

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை

உழும் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளவர்களின் கை அதனைச் செய்யாது மடங்கி இருக்குமாயின், 'நாம் அனைத்தையும் துறந்து விட்டோம்' என்று கூறும் துறவிகளும் நிலையற்றவராகிவிடுவர்.

நாலடியாரில் ஈத்துண்ணுதலின் சிறப்பு

நட்டார்க்கும் நள்ளாதவர்க்கும் உள வரையால்
அட்டது பாத்து உண்டல் அட்டு உண்டல் அட்டது
அடைத்து இருந்து உண்டு ஒழுகும் ஆவது இல் மாக்கட்கு
அடைத்தவாம் ஆண்டைக் கதவு ¹⁷

¹⁷ நாலடியார் 28.1, ப. 149

அனுபந்தம்

தனது திறமைக்கு ஏற்றவாறு, சமைத்த உணவினை நண்பர்களுக்கும், நண்பர் அல்லாதவர்க்கும் பகுத்தளித்துப் பின் தான் உண்பதே உண்ணும் முறையாகும். அவ்வாறன்றி, சமைத்த உணவைக் கதவை அடைத்து விட்டு உள்ளிருந்து உண்பவர்க்கு மறுமை உலகின் கதவுகள் அடைக்கப்படும்.

நான்மணிக்கடிகையில் இல்வாழ்வாரின் சிறப்பு

மழை இன்றி மாநிலத்தார்க்கு இல்லை மழையும்
தவம் இலார் இல்வழி இல்லை தவமும்
அரசு இலார் இல்வழி இல்லை அரசனும்
இல்வாழ்வார் இல்வழி இல்¹⁸

இவ்வுலகத்தார்க்கு மழை இன்றியமையாதது. மழையானது நல்ல தவத்தையே சார்ந்துள்ளது. தவம் அரசனையே சார்ந்துள்ளது. அரசன் இல்வாழ்க்கை நடத்தும் இல்லறத்தாரையே சார்ந்துள்ளான். எனவே அறநெறியில் வாழ்க்கை நடத்தும் இல்லறத்தாரே இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவராம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் உழவின் சிறப்பு

பரப்பு நீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வர்
இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமும்
உழவிடை விளைப்போர்¹⁹

யாசிப்பவர்களது கூட்டத்தையும், அனைவரையும் பேணிப் போற்றும் தன்மை உடையவராய் விளங்குவதால் மன்னர்களின் கொற்றத்தையும் தம் உழவினடத்தே விளைப்பர் வேளாளர்கள்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் வருத்தம்

அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை...²⁰

¹⁸ நான்மணிக்கடிகை 46, ப. 233

¹⁹ சிலப்பதிகாரம், புகார்க்காண்டம், நாடுகாண் காதை, வரிகள் 148-150, ப. 260

²⁰ சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், கொலைகளக் காதை, வரிகள் 71-73, ப. 416

மன்னர் குடித் துன்பம்

சிலப்பதிகாரத்தில், மதுரைக் காண்டத்தில், கண்ணகி தன் இல்லற வாழ்வின் கடமைகளைச் செவ்வனே ஆற்ற இயலாத நிலைமை பற்றி இவ்வாறு வருந்துகின்றாள்: 'அறவோர்களுக்கு வேண்டியன அளித்தல், அந்தணர்களை ஓம்புதல், துறவோரை உபசரித்தல், விருந்தினர்களைப் பேணிப் போற்றுதல் முதலான இல்லற நெறிகளை கடைப்பிடிக்கும் ஆற்றலை இழந்துள்ள என்னை...'

சிலப்பதிகாரத்தில் மன்னர் குடித் துன்பம்

மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்
குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்தல்
துன்ப மல்லது தொழுதக வில் ²¹

மழையானது தன் அளவில் குறைந்தோ காலம் தவறியோ பெய்தாலும் அதற்குக் காரணம் அரசனே என்று உலகம் பழிப்பதால், அரசன் அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. உயிர்கள் ஏதேனும் காரணத்தால் வருந்தினால், அதற்கும் அரசன் அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. குடிகளுக்குத் தீமை நேர்ந்தாலும் அரசன் அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. மக்களைக் காக்கும் அரச குலத்தில் பிறப்பது துன்பமே. மகிழ்ச்சி கொள்ளக் கூடியது அல்ல.

மணிமேகலையில் பசிப்பிணி தீர்த்தலின் சிறப்பு

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ ளளவைக் கென்னா நிமிராது ²²

பசிப்பிணி என்னும் கொடிய பாவியானது மக்களைப் பீடிக்குமே யானால், நல்ல குடியில் பிறந்தார்க்கு இயல்பாகவே உள்ள உயரிய

²¹ சிலப்பதிகாரம், வஞ்சிக்காண்டம், காட்சிக் காதை, வரிகள் 100-104, ப. 522, 523

²² மணிமேகலை, பாத்திரம் பெற்ற காதை, வரிகள் 76-81, ப. 127

அனுபந்தம்

பண்புகளை அழித்து விடும். அவர்கள் அடைந்த சிறப்புகளை இல்லை என்றாக்கிவிடும். நாணம் என்னும் அணிகலனைக் களைந்து விடும். மாட்சிமையுடைய அழகையும் அழித்து விடும். தம்முடைய குடும்பத்தாரோடு தெருவில் நிறுத்தி விடும். இத்தகைய கொடிய பாவி யிடமிருந்து காத்து மற்றவர்களின் பசியைப் போக்கும் உத்தமர்களின் புகழைச் சொல்வதற்கு எனது நாவிற்குத் துணிவு வரவில்லை. அத்தகு சிறந்த புகழ் உடையவர் பசிப்பிணி அகற்றியோர்.

மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே ²³

இவ்வுலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுத்தவர்கள் உயிரைக் கொடுத்தவராவர்.

அறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது
கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கும் ²⁴

உத்தமமான அறம் என்பது யாதெனில், இவ்வுலகத்து மக்களுக்கு உணவும், உடையும், இருப்பிடமும் அளிப்பதே. இதை விடச் சிறந்த அறம் வேறொன்றும் இல்லை.

சம்பந்தர் போற்றும் திருமுல்லைவாயிலின் சிறப்பு

மஞ்சாரு மாட மனைதோறும் ஐயம்
உளதென்று வைகி வரினுஞ்
செஞ்சாலி நெல்லின் வளர்சோ றளிக்கொள்
திருமுல்லை வாயி லிதுவே ²⁵

மேகங்கள் தவழும் மாட மனைகள் தோறும் உணவு கிடைக்கும் என்ற உறுதியுடன் காலம் கழித்து வருவோருக்கும் மிக உயர்ந்த செஞ்சாலி நெல்லின் அரிசியால் ஆக்கப் பெற்ற சோறு பெருமளவில் கிடைக்கப் பெறும் சிறப்பு வாய்ந்த திருமுல்லைவாயில் இதுவே.

²³ மணிமேகலை, பாத்திரம் பெற்ற காதை, வரிகள் 95-96 ப. 129

²⁴ மணிமேகலை, ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை, வரிகள் 228-231, ப. 291

²⁵ திருஞானசம்பந்தர், தென் திருமுல்லைவாயில் 7, ப. 16

கழுமலத்தாரின் வண்மை

சம்பந்தர் போற்றும் கழுமலத்தாரின் வண்மை

விலங்கலமர் புயன்மறந்து மீன்சனிபுக்

கூன்சலிக்குங் காலந் தானுங்

கலங்கலிலா மனம்பெருவண் கையுடைய

மெய்யர்வாழ் கழுமலமே²⁶

கழுமலம் என்னும் திருப்பிரமபுரம் மறையோர்களும் வள்ளண்மை மிக்க பெருமக்களும் நிரம்பி விளங்கிய திருத்தலமாகும். இக்கழுமலத்தார் மீன் சனியால் வானம் பொழியாது, வறட்சியும் பற்றாக்குறையும் நிலவிய காலங்களிலும் தம் மனம் கலங்காது பெருவண்மையுடன் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்த பெருமை உடையவர்.

சம்பந்தர் போற்றும் திருமறைக்காட்டினரின் வள்ளண்மை

இரவலர் துயர்கெடு வகைநினை யிமையவர்

புரமெழில் பெறவளர்

மரநிகர் கொடைமனி தர்கள்பயில் மறைவனம்

அமர்தரு பரமனே²⁷

யாசிப்பவர்களின் துயரம் தீரும் வகையில் விரும்பியவற்றையெல்லாம் அளிக்கவல்ல கற்பக மரத்தைப் போல் கொடைத்தன்மை உடைய மனிதர்கள் மிகுந்தது திருமறைக்காடு. இப்பெருமைமிகு திருமறைக்காட்டில் சிவபெருமான் வீற்றுள்ளான்.

சம்பந்தர் போற்றும் திருமயிலையின் சிறப்பு

மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்

கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்

ஓட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்

கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்²⁸

புன்னை மரங்கள் நிறைந்த அழகிய சோலைகளால் சூழப்பெற்ற மயிலையில் விரும்பி அமர்ந்துள்ளான் கபாலீச்சுவரன். இறைவனு

²⁶ திருஞானசம்பந்தர், கழுமலம் 3, ப. 118

²⁷ திருஞானசம்பந்தர், திருமறைக்காடு 2, ப. 469

²⁸ திருஞானசம்பந்தர், திருமயிலாப்பூர் 1, ப. 602

அனுபந்தம்

டன் இரண்டறக் கலந்த பண்பின் உருவாய் விளங்கும் அக்கோயிலைச் சேர்ந்த மற்றும் வெளியிலிருந்து வரும் சிவனடியார்களுக்கு மிகச் சிறப்பான முறையில் அமுது படைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய அன்னதானத்தின் சிறப்பினைக் காணாது நீ போவாயோ பூம்பாவாய்?

அப்பர் போற்றும் அன்னம் பாலிக்கும் திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே ²⁹

எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரமாய் விளங்கும் அன்னத்தையே தம் பாட்டின் முதல் சொல்லாகக் கொண்டுள்ளார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். தில்லைச் சிற்றம்பலம் அளவிலாத அன்னதானம் செய்யும் சிறப்புமிகு தலமாகும். இம்மை இன்பத்திற்கும் மறுமை இன்பத்திற்கும் வழி வகுக்கும் இத்திருத்தலத்தின் மகிமையைப் பாடும் அப்பர், 'அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்' என்ற அடியுடனேயே தொடங்கி அன்னத்தையும், அவ்வன்னத்தை அளிக்கும் தில்லையைப் பெருமைபடுத்துகிறார்.

அப்பர் விளக்கும் ஈபவரின் பெருமை

இலங்காலஞ் செல்லாநா ளென்று நெஞ்சத்
திடையாதே யாவார்க்கும் பிச்சையிட்டு
விலங்காதே நெறிநின்றங் கறிவே மிக்கு
மெய்யன்பு புகப்பெய்து பொய்யை நீக்கித்
துலங்காமெய் வானவரைக் காத்துநஞ்சம்
உண்டபிரா னடியிணைக்கே சித்தம் வைத்துக்
கலங்காதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே ³⁰

தாம் பொருள் இல்லாது வறுமை அடைந்த போதிலும், மனம் கலங்காது அனைவருக்கும் தம்மால் இயன்ற உணவு படைத்து சிறந்து

²⁹ திருநாவுக்கரசர், கோயில் 1, ப. 1

³⁰ திருநாவுக்கரசர், திருக்கன்றாப்பூர் 4, ப. 342

திருக்கேதாரத்தின் சிறப்பு

விளங்கும் பண்புடையாளர்களின் உள்ளத்தையே தம் இருப்பிட மாய்க் கொண்டு விளங்குகிறார் கன்றாப்பூர் ஈசன்.

சுந்தரர் போற்றும் திருக்கேதாரத்தின் சிறப்பு

பறியேசுமந் துழல்வீர்பறி நரிகீறுவ தறியீர்
குறிகூவிய கூற்றங்கொளும் நாளால்அறம் உளவே
அறிவானிலும் அறிவானல நறுநீரொடு சோறு
கிற்பேசிநின் றிடுவார்தொழு கேதாரமெ னீரே³¹

உடம்பை வீணே சுமந்து திரிகின்றீர். இவ்வுடம்பு பின்னொரு நாள் நரிகளுக்கு இரையாகப் போவதை நீங்கள் அறியீர். யமன் இவ்வயி ரைப் பறிக்க நினைக்கும் நாளில் உம்மைக் காத்துக் கொள்ள அறச் செயல்கள் ஆற்றியுள்ளீரா? அறிவுடையார்களிலும் சிறந்த அறிவுடையவர்களாய் வருவார்க்கெல்லாம் நல்ல நறுமணத்தையுடைய நீருடன், சோறும் இன்சொல்லும் அளித்து சிவனைப் போற்றும் அடியார்களைக் கொண்ட 'திருக்கேதாரம்' என்பீரே.

திருமூலர் விதிக்கும் உண்ணும் முறை

ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கையுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே³²

அவர், இவர் என்ற பேதம் இன்றி அனைவருக்கும் உணவிடுவீர். பிறருக்குப் பகுத்தளித்த பின் உண்பீர். இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகத்தை நாடுபவரே, பழம் பொருளைப் போற்றாதீர். மிக விரைவாக உண்ணாதீர். காக்கைகள், தாம் உண்ணும் காலத்தில் மற்ற காக்கைகளையும் கரைந்தழைத்து உண்பதனையே நன்கு உண்ணும் முறையென அறிவீர்.

யாவர்க்கு மாம்பிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை

³¹ சுந்தரர், திருக்கேதாரம் 2, ப. 213

³² திருமந்திரம், முதல் தந்திரம் 250, ப. 35

அனுபந்தம்

யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே³³

தான் உண்பதற்கு முன் இறைவனுக்குப் பச்சிலை கொண்டு பூசித்த
லும், பசுவிற்கு ஒரு வாய் அளவேனும் உணவிடுதலும், மற்றவர்க்கு
ஒரு கைப்பிடி அளவேனும் அன்னமளித்தலும், இனிமை பொருந்திய
வார்த்தைகள் பேசுவதும் இவ்வுலகிலுள்ள அனைவரும் பின்பற்ற
வேண்டிய வழிமுறைகளாம்.

பெரிய புராணம் போற்றும் திருநாட்டுக் குடிகள் சிறப்பு

அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி மிகுதிகொண்டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையும் தாங்கி விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி³⁴

காவிரி பாயும் சோழநாட்டில் வயல்களில் நெல் மலைகள் குவிந்து
கிடக்கின்றன. அந்த நெற்குவியல்களிலிருந்து அரசுக்குச் செலுத்த
வேண்டிய கடமையைச் செலுத்திய பின்பு மிகுந்த விளைச்சலிலிருந்து
அறங்கள் ஆற்றப்படுகின்றன. தெய்வத்திற்கும், குரவருக்கும், விருந்
தினருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும், இன்னும் அனைத்து அதிதிகளுக்கும்
உணவிடப்பட்டு வேண்டியன அளிக்கப்படுகின்றன. தம்மைச்
சார்ந்தோர் அனைவரையும் ஆதரித்துப் பேணிப் போற்றும்
பெருமைமிகு குடிகள் உடையது காவிரி பாயும் சோழ வளநாடு.

பெரிய புராணத்தில் தொண்டை நாட்டினர் சிறப்பு

நீடு தண்பணை உடுத்தநீள் மருங்கின; நெல்லின்
கூடு துன்றிய இருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கும்³⁵

தொண்டைநாட்டினர் வளமை மிகுந்த ஊர்கள் குளிர்ந்த பெரிய
வயல்களால் சூழப்பெற்றுள்ளன. எங்கும் நெற்குவியல்கள் நெருக்க
மாகக் காணப்படுகின்றன. பெரிய தெருக்களில் மனைகள் தோறும்
தருமநெறியுடன் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பெருமைமிகு குடிகள்
அதிதிகளை எதிர்நோக்கி வேண்டியன அளிக்கக் காத்திருந்தனர்.

³³ திருமந்திரம், முதல் தந்திரம் 252, ப. 35

³⁴ பெரிய புராணம், திருநாட்டுச் சிறப்பு 26, ப. 10

³⁵ பெரிய புராணம், திருகுறிப்புத் தொண்டர் 28, ப. 133

மனித வாழ்க்கையின் பெரும்பயன்

பெரிய புராணம் விளக்கும் மனித வாழ்க்கையின் பெரும்பயன்

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்³⁶

இவ்வுலகில் மனிதராய்ப் பிறந்தவர்கள் அடைகின்ற பிறவிப்பயன் அடியவர்களுக்கு அமுது செய்வித்து மகிழ்தலேயாம்.

பெரிய புராணம் போற்றும் திருவொற்றியூர் பெருமை

பன்முறைதூ ரியமுழங்கு விழுவோவா பயில்வீதி
செந்நெல்அடி சிற்பிறங்கல் உணவோவா திருமடங்கள்³⁷

திருவொற்றியூர் என்னும் திருத்தலத்தின் வீதிகளில் நாளும் அன்னதானப் பெருவிழா சிறப்புற நடைபெறுகிறது. அங்குள்ள திருமடங்களில் செந்நெல் அரிசியால் சமைக்கப்பட்ட உணவு வகைகள் மலைகளாய்க் குவிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன.

பெரியாழ்வார் போற்றும் திருவரங்கத்தின் சிறப்பு

மறைப் பெருந் தீ வளர்த்திருப்பார்
வருவிருந்தை அளித்திருப்பார்
சிறப்பு உடைய மறையவர் வாழ்
திருவரங்கம் என்பதுவே³⁸

வேதங்களில் கூறப்படும் முத்தீ வளர்த்துத் தம் இல்லத்திற்கு வரும் அதிதிகளைப் பேணிப் போற்றும் சிறப்புடை சான்றோரால் நிரம்பி விளங்குவது திருவரங்கம்.

குலசேகரர் போற்றும் விண்ணகரத்துச் சிறப்பு

அரு மறையின் திரள் நான்கும் வேள்வி ஐந்தும்
அங்கங்கள் - அவை ஆறும் இசைகள் ஏழும்
தெருவில் மலி விழா வளரும் சிறக்கும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே³⁹

³⁶ பெரிய புராணம், சம்பந்தர் 1087, ப. 360

³⁷ பெரிய புராணம், கலிய நாயனார் 3, ப. 480

³⁸ திவ்யப்பிரபந்தம், பெரியாழ்வார் திருமொழி 403, ப. 182

³⁹ திவ்யப்பிரபந்தம், குலசேகராழ்வார் பெருமாள் திருமொழி 1178, ப. 473

அனுபந்தம்

நான்கு வேதங்களும், இல்லறத்தார் நடத்தும் ஐவகை வேள்விகளும், ஆறு அங்கங்களும், ஏழிசையும் சிறந்து விளங்க விழாக்கள் நாளும் நடைபெறும் பெருமைமிகு திருத்தலம் திருக்காழிச் சீராம விண்ணகரம் ஆகும்.

கம்பராமாயணத்தில் கோசல நாட்டின் சிறப்பு ⁴⁰

எறிதரும் அரியின் சும்மை எடுத்து வான் இட்ட போர்கள்
குறிகளும் போத்தின் கொல்வார் கொன்ற நெல் குவைகள் செய்வார்
வறியவர்க்கு உதவி மிக்க விருந்து உண மனையின் உய்ப்பார்
நெறிகளும் புதைய பண்டி நிறைத்து மண் நெளிய ஊர்வார்

கோசல நாட்டில் எங்கெங்கும் வளம் கொழித்தது. உழவர்கள் அரிந்த நெற்கதிரின் குவியல்கள் வாணைத் தொட்டன. எருமைக் கடாக்கள் அவற்றைத் தம் கால்களால் மிதித்து இடித்தன. இவ்வாறு உதிர்ந்த நெல்லால் குவியல்கள் ஆக்கப்பட்டன. இதுவிருந்து வறியவர்களுக்கு நெல் அளிக்கப்பட்டது. மிகுந்த நெல் விருந்தினருக்கு உணவு அளிப்பதற்காக வீடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இவ்வாறு நெல்லைச் சுமந்து செல்லும் வண்டிகளில் பாரம் மிகுந்ததால் நிலங்களில் வண்டிச் சக்கரங்களின் சுவடுகள் ஆழப் பதிந்தன.

முந்து முக் கனியின் நானா முதிரையின் முழுத்த நெய்யின்
செந்தயிர்க் கண்டம் கண்டம் இடை இடை செறிந்த சோற்றின்
தம் தம் இல் இருந்து தாமும் விருந்தொடும் தமரினோடும்
அந்தணர் அமுத உண்டி அயிலுறும் அமலைத்து எங்கும்

நாடு முழுவதும் மக்கள் அனைவரும் தம் மனைகளில், விருந்தினருடனும் சுற்றத்தினருடனும் சேர்ந்து முக்கனிகளான மா, பலா, வாழைப் பழங்களையும், துவரை முதலிய பருப்பு வகைகளையும், நெய்யும், சோற்றுடன் தயிரும், வெல்லக் கட்டியும் உண்டு மகிழ்ந்து நிறைவுடன் விளங்கினர்.

முட்டு இல் அட்டில் முழங்குற வாக்கிய
நெட்டுலைக் கழுநீர் நெடு நீத்தம் தான்
பட்ட மென் கழுகு ஓங்கு படப்பை போய்
நட்ட செந் நெலின் நாறு வளர்க்குமே

⁴⁰ கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், நாட்டுப் படலம் 20, 22, 26, 36, 37, 47, 53, 59, ப. 11-17.

கோசல நாட்டின் சிறப்பு

குறைபாடின்றி நிறைவுடன் விளங்கிய அந்நாட்டின் அடுக்களைகளில் பலத்த ஒலியுடன் சோறு ஆக்கப்படுகிறது. வடிக்கப்பட்ட கழுநீர் ஆறாய்த் தோப்புகளின் ஊடே பாய்ந்து வயல்களில் உள்ள இளம் நெற்பயிர்களுக்கு ஊட்டம் அளிக்கின்றன.

பெருந் தடங் கண் பிறைநுதலார்க்கு எலாம்
பொருந்து செல்வமும் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலும் வைகலும்
விருந்தும் அன்றி விளைவன யாவையே?

அந்நாட்டின் பெண்கள் மிகுந்த செல்வத்தையும், கல்வியையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தபடியால் வருந்தி வந்தவர்கள் அனைவருக்கும் உணவும், இருப்பிடமும் மற்றும் அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அளிப்பதையே தம் முழுநேர வேலையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.

பிறை முகத் தலை பெட்பின் இரும்பு போழ்
குறை நறைக் கறிக் குப்பை பருப்பொடு
நிறை வெண் முத்தின் நிறத்து அரிசிக் குவை
உறைவ கொட்பின் ஊட்டிடம் தோறெலாம்

எக்காலத்தும் அனைவருக்கும் உணவு வழங்கிய ஆரவாரத்தையுடைய அன்ன சத்திரங்களில், பிறைச் சந்திரனை ஒத்த வளைந்த கத்திகளால் நறுக்கப்பட்ட காய்கறிக் குவியல்களும், பருப்புக் குவியல்களும், முத்தைப் போன்ற வெண்மையான அரிசிக் குவியல்களும் காட்சியளித்தன.

நெல் மலை அல்லன நிரை வரு தரளம்
சொல் மலை அல்லன தொடு கடல் அமிர்தம்
நல் மலை அல்லன நதி தரு நிதியம்
பொன் மலை அல்லன மணி படு புளிணம்

அங்கு மலைகளாகக் காட்சி அளித்தவை நெற்குவியல்கள் இல்லையெனில் அவை முத்துக் குவியல்களாக இருக்கக் கூடும். அவை முத்துக் குவியல்களும் இல்லை என்றால், கடலிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற அமிர்தமான உப்புக் குவியல்களாக இருக்கக் கூடும். அன்றி உப்புக் குவியல்களாகவும் இல்லாவிட்டால் அவை பொற்குவியல்க

அனுபந்தம்

ளாகவோ அல்லது நதிகள் தம் கரைகளில் சேர்த்த செல்வமாகவோ இருக்கக் கூடும். அல்லது அவை பல அரிய மணிகளைத் தம்முள் கொண்ட மணற் குவியல்களாக இருக்கக் கூடும்.

வண்மை இல்லை ஓர் வறுமை இன்மையால்
திண்மை இல்லை ஓர் செறுநர் இன்மையால்
உண்மை இல்லை பொய் உரை இலாமையால்
வெண்மை இல்லை பல் கேள்வி மேவலால்

அங்கு வறுமை இல்லாததால் ஈகையும் தானமும் காணப் பெறவில்லை. பகைவர்கள் இல்லாததால் அங்கு வீரத்தை வெளிக்க காட்டுவோர் ஒருவரும் இருக்கவில்லை. அங்கு பொய்மை இல்லாததால் உண்மையைத் தனிப்பட்டு சிறப்பித்தல் என்பது இல்லை. அனைவரும் அறிஞர்களாய்த் திகழ்ந்ததால் அங்கு ஒருவருக்கும் ஒன்றும் விளக்கி எடுத்துரைக்கப்படவில்லை.

பொற்பின் நின்றன பொலிவு பொய் இலா
நிற்பின் நின்றன நீதி மாதரார்
அற்பின் நின்றன அறங்கள் அன்னவர்
கற்பின் நின்றன கால மாரியே

அங்கு மக்கள் பொலிவுடன் திகழ்ந்தனர். மக்களின் நற்பண்புகளும் அவர்களுடைய புற அழகிற்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருந்தன. கோசல நாட்டு மக்கள் பொய்யும் வஞ்சனையும் இன்றி விளங்கியதால், நீதி நிலைபெற்று இருந்தது. பெண்களின் சிறந்த தன்மையால் அறம் நிலைத்தது. அப்பெண்டினின் கற்பு நெறியால் காலம் தவறாமல் வேண்டிய அளவு மழை பெய்தது.

மறையவர் வாழி
வேத மனுநெறி வாழி
நன்னூல் முறை செய்யும் அரசர்
திங்கள் மும் மழை வாழி

வான் வளம் சுரக்க
நீதி மனு நெறி முறையே
என்றும் தான் வளர்ந்திடுக
நல்லோர் தம் கிளை தழைத்து வாழ்க